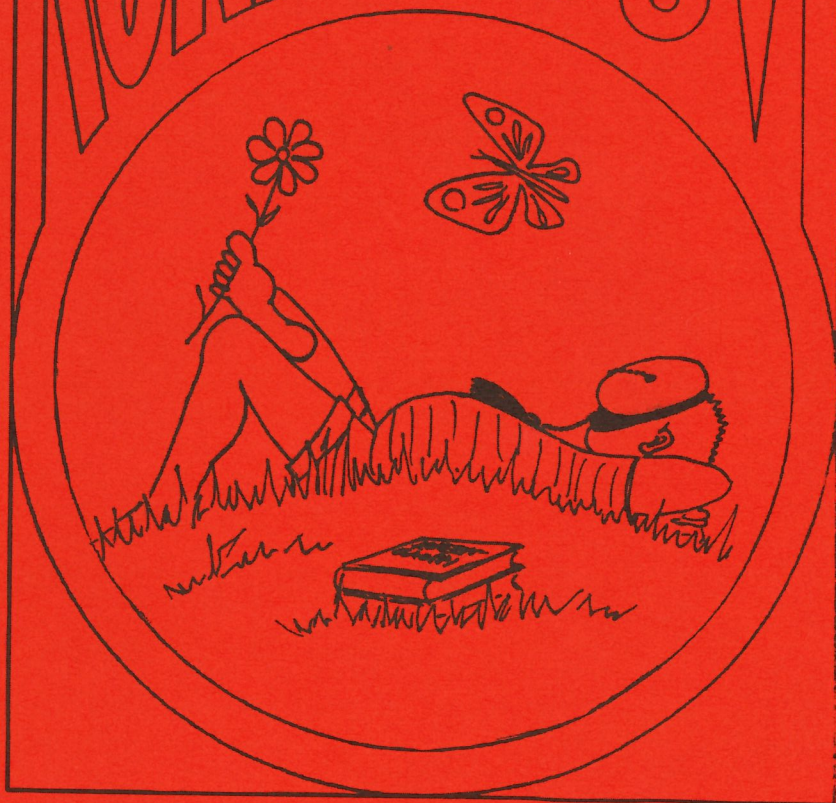

3 / 97

KORKKIRUUN

SISÄLLYS

• Pääkirjoitus	4
• KoRK - Mikä se on?	5-6
• Koneenrakentajakillan hallitus 1997	7-10
• Syksyn 1997 tapahtumakalenteri	11-12
• Tutoresittely	13-15
• Koneenrakentajakillan historia	16
• Apina-exkursio 14.-15.11.1996	17-18
• Konecup erään joukkueen kapteenin kokemana	19
• Itä-Suomen excursio keväällä 1997	20-21
• Fuksiwunderunde	22-23
Maailman paras wappujäynä	24-25

"Hyvät ystävät, juhla voi alkaa!"

Näillä teekkarilaulukirjoista löytyneillä sanoilla toivotan Teidät, Rakkaat Fuksit tervetulleiksi ihanaan opinahjoomme ja sen parhaaseen kiltaan! Sillä vaikka opiskelu ei aina olekaan pelkkää juhlaa ja ruusuilla tanssimista, voi tulevista opiskeluvuosistanne tulla elämänne hauskinda, mielenkiintoisinta ja rikkainta (tosin vain henkisesti) aikaa. Koulumme tarjoaa Sinulle paitsi huipputason teknistä opetusta, myös kasapäin uusia tuttavuuksia, paljon erilaisia harrastusmahdollisuuksia ja rentouttavaa sosiaalista toimintaa niin bileitten kuin muidenkin tapahtumien muodossa. On vain Sinusta itsestäsi kiinni lähdetkö mukaan toimintaan vai jäätkö yksin soluusi tylsistymään. Vaikka jälkimmäisellä tavalla saatatkin valmistua dippainssiksi hieman tovereitasi aikaisemmin, tulet luultavasti myöhemmin katumaan ihmissuhteiden ja sosiaalisten taitojen laiminlyöntiä. Pelkällä teorian osaamisella ei työelämässäkään pitkälle pärjää, vaan yhteistyökyvyllä ja ihmissuhdetaidoillakin on oma osansa uraputken luomisessa.

Tämä kädessäsi oleva Korkkiruuvien kesäpainos on tehty fukseja eli juuri Sinua varten ja sen sivuilta löydät tietoa Koneenrakentajakillan menneistä ja tulevista tapahtumista, killan hallituksesta ja tutoreista sekä hieman myös killan historiasta. Näillä sivuilla Sinua patistelevat mukaan kiltatoimintaan allekirjoittaneen lisäksi muutkin kirjoittajat, jotka kertovat jutuissaan oman fuksi- tai teekkariaikansa mieleenpainuvista tapahtumista. Olen vakuuttunut, että lehden luettuasi et Sinäkään tahdo jäädä hauskuudesta paitsi, vaan tulet innolla mukaan tekemään itsellesi sekä muille fukseille ja teekkareille entistäkin hilpeämpää opiskeluvuotta. Tavataan syksyllä!

Fuksivastaava, Korkkiruuvien päätoimittaja
Soile Lehtinen

P.S. Jotta saat tietää, mistä laulusta kirjoituksen otsikko on lainattu ja jotta oppisit myös muita teekkarilauluja, osta Koneenrakentajakillasta koneteekkareitten oma laulukirja, Wirsu. Laulaminen on nimittäin yksi tärkeä osa arvokasta tekkari-kulttuuriamme!

Koneenrakentajakilta (KoRK) - Mikä se on?

Tampereen teknillisessä korkeakoulussa toimii monta ahkeraa kilttaa. Niistä Koneenrakentajakilta on yksi aktiivisimmista ja näkyvimmistä. Ja KoRK on myös erittäin perinteikäs, sillä se täyttää tänä syksynä 30 vuotta (eli on viisi vuotta vanhempi, kuin TTKK:n ylioppilaskunta).

Entä mikä on kiltta - ja varsinkin Koneenrakentajakilta? Killat ovat koulutusohjelman omia 'kerhoja', jotka tarjoavat opiskelijoille toimintaa niin koululla kuin sen ulkopuolellakin. Killat tarjoavat kaikille myös erilaisia palveluja. Tällä hetkellä KoRK mm. myy edullisia kopiokortteja Konetalon aulassa sijaitseviin kopiokoneisiin, kierreselkiä, kopiokalvoja, kangasmerkkejä, laulukirjoja (koneteekkareiden oma laulukirja on nimeltään Wirsu, ja se on paljon paksumpi kuin TTKY:n Rasputin...), T-paitoja jne. Koneenrakentajakilta ylläpitää myös tenttiarkistoa, josta löytyy vanhoja tenttejä. Siitä on hyötyä tentteihin luettaessa...

Koneenrakentajakillalla on myös fyysinen olomuoto: sillä on kiltahuone Konetalon ensimmäisessä kerroksessa (kahvila Motivaattorista vasemmalle). Kiltahuoneelle voi tulla viettämään luentoja ja harkkojen välisiä aikoja tai muuten vaan kuluttamaan aikaa muiden teekkareiden kanssa. Kortin peluu on killassa erittäin suosittu harrastus. Pelikorttien lisäksi siellä on maksulliset flipperi ja virvoitusjuoma-automaatti. Lisäksi killassa on pari tietokonetta, pääte ja puhelin.

Entä miten kiltatoiminta on mahdollista? Erittäin välttämättömiä killan toiminnan laadulle ja jatkuvuudelle on innokkaat vapaaehtoistyöntekijät ja raha (nykyään kun kaikki maksaa...). Killan toimintaa pyörittää killan hallitus (esitellään tarkemmin muualla tässä lehdessä), joka valitaan aina kalenterivuodeksi. Hallituslaiset ovat innokkaita kiltalaisia, jotka vapaaehtoisella talkoohengellä tekevät töitä (joskus jopa niska limassa) muiden kiltalaisten hyvinvoinnin edistämiseksi. Ja koska Koneenrakentajakillan toimintakin on kohtalaisen laajaa, ei hallituslaisten voimavarat aina yksin riitä. Silloin tarvitaan avuksi vapaaehtoista talkooporukkaa. Pääsääntöisesti näihin hommiin kaivataan ensimmäisen vuoden opiskelijoita eli fukseja, jotta he pääsisivät hyvin sisälle tekkariyhteisöön. Ja sieltä aina katsastellaan ahkeria ja pyyteettömiä ihmisiä, joista voisi olla hyötyä tulevisissa killan hallituksissa...

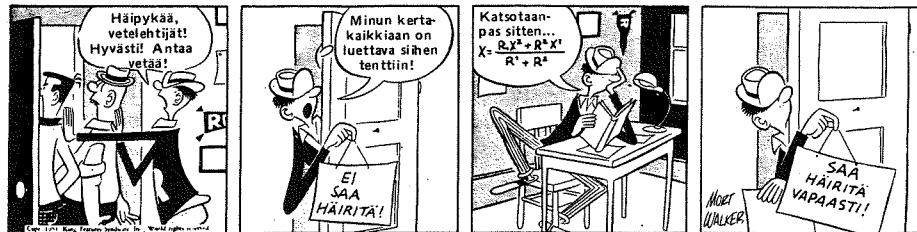

Entä se toinen tärkeä edellytys - raha? Killan toiminta maksaa, ja siksi kiltta harrastaa mm. edellämainittua myyntityötä. Kaikki mahdolliset myyntitulot (ja muut tulot) käytetään lyhentämättöminä killan toiminnan järjestämiseksi ja kehittämiseksi. Ja eräs killalle tärkeä asia on JÄSENMAKSUT!! Vuotuinen jäsenmaksu on aivan nimellinen (25 mk - eli noin 2.08 mk / kk!!!), joten se ei heikennä yhdenkään opiskelijan budjettia kohtuuttomasti. Kuitenkin se mahdollistaa killan toiminnan myös tulevaisuudessa. JOTEN MAKSAKAA SE PIENEN PIENI JÄSENMAKSU!!!! Helppointa se on maksaa samassa yhteydessä ylioppilaskunnan jäsenmaksun (pakollinen) kanssa samalla pankkisiirtomakkeella. Maksu ohjautuu automaattisesti oman kiltanne eduksi.

TERVETULOA KAIKKI KONEENRAKENTAJAKILLAN JÄSENIKSI (OPINTOSUUNNASTA HUOLIMATTA)!!! Tulkaa hyvät fuksit rohkeasti tutustumaan kiltahuoneeseen ja -toimintaan! Myös tutorinne (vanhempi opiskelija, joka auttaa teidät alkuun) ovat pääsääntöisesti kiltta-aktiiveja, joten he osaavat kyllä vastata kysymyksiin.

Ja KoRK:n mottohan on: **KoRK - Kaikkien kaveri!!!**

Excursio- ja tiedotusvastaava 1997
Juha Kaunisten

Koneenrakentajakillan hallitus 1997

Puheenjohtaja:

Janne Pyrrö
Orivedenkatu 8 d 81
33720 Tampere
03 - 318 3964
pyrroe@proffa.cc.tut.fi

Syntynyt 27.12.1972 Oulussa, josta muutti 2.5 vuotiaana Jyväskylään. Kirjoitti ylioppilaaksi Jyväskylän Lyseon lukiosta 1991 ja pääsi samana vuonna TTKK:hon. Armeija on käyty Pohjan Prikaatissa sekä Haminan RUK:ssa (kurssi 200). Tampereella opiskeluvuosi on kertynyt neljä, minkä lisäksi vuosi 94-95 kului Braunschweigissä. Pääaineena Janne lukee energia- ja prosessiteknikkaa ja sivuaineina paperia ja teollisuustaloutta. Harrastuksista mainittakoon sähläily ja musiikin kuuntelu.

Varapuheenjohtaja, opintovastaava:

Mikko Toivonen
Opiskelijankatu 4 f 311
33720 Tampere
03 - 317 2923
mikkot@proffa.cc.tut.fi

Syntynyt Turussa 30.10.1974, missä myös eläi aina vuoteen 1993 asti, jolloin kirjoitti ylioppilaaksi nykyisestä Turun Suomalaisen Yhteiskoulun lukiosta. Sen jälkeen astui armeijan harmaisiin Niinisalon kenttätykistöön ja kävi Haminan RUK:n. Armeijan jälkeen oli vuoden töissä, jonka jälkeen aloitti TTKK:ssa konepuolella 1995. Vuosikurssi III.

Vouti:

Elina Voutilainen
Näyttelijäkatu 19 p 74
33720 Tampere
03 - 317 4194
vl54324@proffa.cc.tut.fi

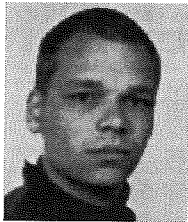
Syntynyt 27.04.1976 Nastolassa. Sen jälkeen asunut Joensuussa, Lahdessa, Juvalla, Kotkassa, Itämajoella, taas Kotkassa ja sitten vuoden Lappeenrannassa opiskelemissa. Nyt kolmatta vuotta TTKK:ssa koneella. Kirjoittanut Karhulan lukiosta 1994. Elinaa ei kannata suuttuttaa, sillä klarinetin soiton lisäksi hän harrastaa karatea, josta huikea oranssi vyö.

Sihteeri, sopovastaava:

Kaisa Airas
Ruskontie 6 f 36
33710 Tampere
03 - 316 0774
airas@proffa.cc.tut.fi

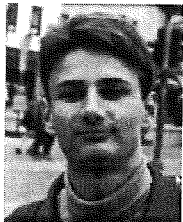
Syntynyt 4.10.1976 Hollolassa. Väliillä piipahti myös Kanadassa asumassa, minkä jälkeen veri veti taas Hollolaan. Kirjoittanut ylioppilaaksi keväällä 1995 Hollolan lukiosta, minkä jälkeen lukenut hefken mielenhäiriössä vuoden fysiikkaa Jyväskylässä. Onneksi Kaisa tuli viimein järkiinsä ja saapui TTKK:hon syksyllä '96. Harrastuksina pesäpallo ja muu liikunta. Vuosikurssi on II.

Tiedotusvastaava,
excursiovastaava:

Juho Kuusinen
Opiskelijankatu 4 f 340
33720 Tampere
0400 - 367 711
juho©proffa.cc.tut.fi

Syntynyt Tampereella 16.7.1974. Asunut sen jälkeen Turussa, Eskilstunassa, Iittalassa ja taas Tampereella vuodesta -91. Kirjoittanut ylioppilaaksi Tampereen Normaalikoulun lukiosta 1993, jolloin myös pääsi TTKK:hon konepuolelle. Kävi armeijan laivastossa. Palveluspaikkoina Suomenlahden laivasto, Saaristomeren laivasto (Kuljetusviirikön veneenkuljettaja sekä miinalautta Pansio) sekä Merisotakoulu (RUK 121). Aloitti opiskelut TTKK:ssa 1995. Harrastuksina teekkarielämä ja -kulttuuri. Vuosikurssi III.

Kopiokonevastaava:

Tuomo Sippus
Vaajakatu 5 a 15
33720 Tampere
040 - 557 5609
sippus©proffa.cc.tut.fi

Syntynyt Hollolassa 3.12.1975. Kirjoitti ylioppilaaksi Hollolan lukiosta 1994, jonka jälkeen pääsi heti TTKK:hon sisään. Ennen opiskelun alkua kävi armeijan. Ensimmäisessä ilmv. LTeknAu -ksi -94, jonka jälkeen loppu aika Pirkkalassa. Aloitti opinnot TTKK:ssa 1995. Harrastuksikseen Tuomo ilmoittaa skimbauksen ja maanviljelyn. Vuosikurssi III.

Vuosijuhlavastaava:

Janne Keskinen
Annalankatu 10 a 7
33710 Tampere
03 - 318 1201
kl51400©proffa.cc.tut.fi

Syntynyt 29.9.1975 Mikkelin keskussairaalassa. Asunut sen jälkeen 2 kk Mikkelissä, jonka jälkeen muutto Tuulokseen. Kirjoitti ylioppilaaksi Lammin lukiosta 1994, jolloin pääsi nauttimaan myös mustaleimaementaalista ja sahdista. Samana vuonna pääsi myös kirjoille TTKK:hon. Armeijassakin tuli käytyä, vaikka sillä kuulemma olikin kallista kahvia.. Aloitti TTKK:ssa syksyllä 1995. Harrastuksikseen Janne mainitsee uppopallon, koruompelun, ihmismobilet keskustoriilla ja DX-kuuntelun.. Vuosikurssi III.

Fuksivastaava (97-98),
Korkkiruuvi

Soile Lehtinen
Opiskelijankatu 4 f 340
33720 Tampere
0400 - 424 906
il50217©proffa.cc.tut.fi

Syntynyt 10.4.1974. Tampereella ja muuttanut jo aivan pikkuisena Hervantaan. Hervannassa onkin sitten tullut asuttua koko sen jälkinen elämä, vaikka lukion Soile kävikin keskustassa Tampereen yhteiskoulussa. Ylioppilaaksi -93 ja samana vuonna TTKK:hon konepuolelle. Pääaineena olisi tarkoitus lueskella tuotantotekniikkaa ja sivuaineena logistiikkaa. Tykkää piirtämisestä ja rakastaa kissoja. Opiskeluvuosia on kertynyt neljä.

Liikuntavastaava,
liimuvastaava:

Markus Reinikka
Suuruspäänkatu 5
33240 Tampere
03 - 212 4565
rl52544©proffa.cc.tut.fi

Syntynyt 15.10.1975 Tampereella, jossa asustellut koko elämänsä. Kirjoittanut ylioppilaaksi Tampereen Lyseon lukiosta -94. Armeijaan 2/95, Res. kers, meripioneerit /ek/SmLaiv. Harrastuksia Asterixien keräily ja koripalloilu. Tullut TTKK:hon -96 - eli toinen vuosikurssi alkaa.

Kiltamestari:

Leo (Miikka) Riionheimo
Annalankatu 10 a 1
33710 Tampere
050 - 562 3669
riio©proffa.cc.tut.fi

Syntynyt 13.1.1974 Turussa. Kirjoittanut ylioppilaaksi Kupittaan lukiosta Turussa. Armeijan käynyt - SmLaiv, aliluutnantti (RUK 205). Harrastuksena urheilu (amerikan pallo). Asuu Tupsulassa. Aikoo lukea teollisuustaloutta. TTKK:hon 1996 - eli toinen vuosikurssi alkaa.

Saunamestari:

Antti Huttunen
Annalankatu 10 a 1
33710 Tampere
050 - 527 6226
ako©proffa.cc.tut.fi

Syntynyt 31.7.1976 Suolahden kauppalassa. Asustellut Suolahdella ja nyt puoli vuotta Tampereella. Nykyinen asuinpaikka Tupsula. Ylioppilaaksi Suolahden lukiosta -95. Armeijan käynyt, res. vänrikki, KymItr, RUK 207. TTKK:hon sisään -95, aloitti -96. Kiinnostuksena opiskelijaelämä ja opinnoista paperinjalostustekniikka. II vuosikurssi.

Kanttori:

Ilmo Lounasmaa
Ilmarinkatu 9 a 34
33500 Tampere
03 - 255 5325
ilmo©proffa.cc.tut.fi

Syntynyt 24.6.1974 Muuramessa. Tähänastiset asuinpaikat ovat Muurame, Reisjärvi, Ylöjärvi, Oulu ja Tampere. Kirjoittanut ylioppilaaksi Ylöjärven lukiosta. Armeijan käynyt Oulussa. Lempiruoka riisipuuro ja lempilelu Volvo Amazon. Harrastuksina soitto, laulu, luku, partio, moottoriopporailu ja lumilautailu. Lukee TTKK:ssa koneensuunnittelua. Vuosikurssi IV.

Koneenrakentajakillan järjestämiä tapahtumia syksyllä 1997!

Isäntä:

Timo Kojo
Annalankatu 10 a 7
33710 Tampere
03 - 318 1201
kl25241©proffa.cc.tut.fi

Syntynyt 17.8.1972 Oulussa. Asustellut ennen TTKK:ta Karstulassa. Kirjoittanut glioppilaaksi Karstulan lukiota. Käynyt armeijan 92-93 Keuruulla. Harrastuksina hauskanpito, Mustanaamio-kerho ja mäkihyppy. Tullut TTKK:hon -91. Pää-/sivuaineet: tuotantotekniikka, logistiikka, energiatalous. Vuosikurssi N.

Emäntä:

Tuula-Maija Pelttari
Opiskelijankatu 4 f 311
33720 Tampere
03 - 317 2923
tuuma©proffa.cc.tut.fi

Syntynyt 15.8.1975 Porissa, jossa asunut ensimmäiset 10 vuotta. Seuraavat asuinpaikat: Rovaniemi, Hongkong (vaihtoksena) ja Paawola. Viimeiset kuukaudet ovat kuluneet Wäinölän Mikkolassa. Kirjoittanut glioppilaaksi Rovaniemen Lyseonpuiston lukio. Armoijaan olisi joskus halunnut mennä, mutta ei enää. Joutui TTKK:hon ja glipäättään tähän tekniikan maailmaan täysin sattumalta 1995. Harrastuksina ei paljon muuta yleisen yhteisenhyväksitoiminnan lisäksi. Ympäristöllä toista vuotta.

KoRK:n kummi
TTYK:n
hallituksessa:

Jani Mähönen

03 - 365 2935
ml50517©proffa.cc.tut.fi

24-vuotias entinen raksateekkari, nykyinen koneteekkari. Lempiruokana poronkärstys ja lempileluna kaukosäädin. Vuosikurssi N.

Korkein fuksisauna 2.9.

Koneenrakentajakilta järjestää Teekkarisauna Mörrimökyllä Fuksisaunan heti koulun alkamisen yhteydessä. Te fuksit olette silloin jo olleet toista viikkoa paikalla, mutta ette välttämättä tunne vielä ketään. Niinpä Fuksisaunan ideana onkin hauska illanvietto hyvän seurun, musiikin, ruuan ja juoman parissa. Tarkoitus on, että vanhemmat ja uudemmat tieteenharjoittajat tutustuisivat toisiinsa. Kannattaa tulla paikalle edes hetkeksi, vaikka ei koko iltaa (ja yötä) haluaisikaan saunoa. Saunasta ilmoitellaan tarkemmin ilmoitustauluilla yms... Ja eräs asia vielä: Yleensä teekkarisaunalla järjestettävät saunaillat (muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta) ovat sekasaunoja! Mutta ei syytä huoleen - me teekkarit emme ole emmekä hyväksy minkäänlaisia perverssejä saunailtoihimme. Naisten / miesten oma saunavuoro voidaan kuitenkin erityisestä pyynnöstä järjestää...

Fuksiexcu

Fuksiexcu on vain fukseille tarkoitettu excursio. Ja excursiohan tarkoitti 'opintomatkaa'. Fuksiexcu on perinteisesti yhden päivän homma ja suuntana ja kohteena on jo monena vuotena ollut Pori ja Porin Olut. Matkalle mahtuu mukaan vain vajaat 30 fuksia, joten puolensa kannattaa pitää. Matka on jostain syystä ollut erityisen tavoiteltu ja suosittu... Excun kohdetta ja päivämäärää ei ole tämän syksyn osalta lyöty vielä lukkoon, joten tuo edellä mainittu kohde ei ole vielä vuoren varma. Asiasta ilmoitellaan kyllä myöhemmin syksyllä!

Pitkä excu

Koneenrakentajakillalla on ollut tapana järjestää myös yksi yleinen (siis ei vain fukseille) excursio, joka on ollut sen verran pitempi, että reissussa ollaan oltu ainakin yksi yö. Viime syksyn matka suuntautui kohti Helsinkiä, jossa kävimme Korkeasaarissa. Kävimme toki parilla yritysvierailullakin... Tämän syksyn osalta matka ei ole vielä mitenkään varma, sillä killan hallituksella ja kaikilla muillakin vapaaehtoisilla on kädet täynnä töitä marraskuussa olevien 30-vuotisjuhlien takia. Toivottavasti rahatilanne ja aika sallii excursion järjestämisen tänäkin vuonna.

KoneCup 18.9.

KoneCup edustaa KoRK:n liikunnallista puolta. KoneCup on ulkoilupäivä, jonka aikana vapaavalintaiset joukkueet pelaavat jalkapalloturnauksen. Peli on erittäin vapaamuotoista ja niin kuin KoRK:n teekareille yleensäkin, läsnäolo ja hauskan pito

ovat pelin lopputulosta oleellisesti tärkeämpiä. Yleensä kukaan ei edes muista / tiedä seuraavana päivänä, kuka pelin voitti. Tänä vuonna samana iltana järjestetään Bommari -bileet, joten jatkot jatkuvat pitkään! Ja dopingin nauttiminen ei ole rangaistavaa...

Fuksimessut 23.9.

Koko koulun fuksimessut järjestetään 23.9. ja KoRK asettaa itsensä myös tänä vuonna näyttävästi esille. KoRK:n messuosastolle voit tulla tutustumaan killan toimintaan ja lukemaan Aku Ankkaa yms...

KoRK-Cruising 25.9.

KoRK-Cruising on KoRK:n perinteinen risteily Pyhäjärvellä. Lähtö on ollut tavallisesti ilta-päivällä kaupungin rannasta, josta olemme suunnanneet Pyhäjärven selälle vesibussilla viettämään hauskaa aikaa lauleskellen teekkari-lauluja niin että rannat raikavat, juomaan maukkaita virvokkeita, syömään herkullisia ateri-oita ja nauttimaan seurasta ja näkymistä. Tapahtumaan on kerätty pienoinen pääsymaksu, jonka vastikkeeksi on saanut kangasmerkin ja unohtumattoman illan (tai sitten jopa kokonaan unohtuvan...). KoRK-Cruisingia ei ole tämän vuoden osalta vielä järjestetty, joten tapahtuman olomuoto muuttuu olosuhteiden mukaan. Kuitenkin päivämäärä on päätetty ja sisällössä pyrimme pitäytymään perinteissä...

KoRK 30-v 14.11.

Koneenrakentajakilta on koulumme vanhimpia kiltoja, ja niinpä vietämmekin ennennäkemättömän mahtavat 30-vuotisjuhlamat marraskuun puolessa välissä. Tilaisuus on erittäin komea: ruoka on oikea juhlaillallinen (tekkarihenkeen) ja asustuksenakin on miehillä frakki / tumma puku ja naisilla iltapuku. Illalliskortti maksaa kohtalaisesti, mutta rahoille saa taatusti vastinetta hienosta pääjuhlasta illalliseen komeista ja erittäin pitkästä kestävästä jatkoista puhumattakaan. Kannattaa pitää puolensa illalliskorttien tullessa myyntiin, sillä paikkoja on rajoitetusti!

Koneen tutorit 1997

Taru Nevaharju

Ikää minulla on 22 vuotta, kokeillut monia paikkakuntia, mutta todennut Tampereen ylivoimaisesti parhaaksi. Kirjoittanut ylioppilaaksi Kajaanin Linnan lukiosta -93. Syksyllä -93 aloitin TTKK:ssa konefuksina. Keväällä -94 sain kasteessa koneeteekkarin arvonimen ja aion kantaa tätä kunniaa vielä monta vuotta. Taru harrastaa milloin mitäänkin. Yleensä lojuu kotona telkun tai tiatsikan eressä, mutta joskus jopa urheilee. Pubit ja tsekkiläiset oluef kuuluvat myös vapaa-aikaan. Mielenkiinnon kohteita ovat mm. hyvät elokuvat, kivat kaverit, koissulit, kulinarismi sekä kaikenlainen äksöni.

Anu Niemi

Syngyn Oulussa lokakuussa -76. Sen jälkeen olen asustanut suurimman osan elämäni Raahessa, mistä kirjoitin ylioppilaaksi keuhkokuumeella -95. Syksyllä tulin sitten TTKK:uun opiskelemaan tuotantotaloutta. Olen ollut aktiivisesti mukana killan toiminnassa mm. hallituksen jäsenenä vuonna -96. Kotona asustelee kaksi kissaa ja talvisin laskettelu vie kaiken liikenevän ajan.

Timo Peltonen

Aloittelen toista vuottani TTKK:lla. Koulun olen päässyt vuonna 95 pääsykokeilla, joissa olin heti kirjoitusten jälkeen. Ennen koulun tuloa kävin armeijassa kahden kuukauden pikakurssin Porin prikaatissa Säkylässä syksyllä 95. Kevään ja kesän 96 kävin kurssilla ja tein töitä ajan kuluttamiseksi. Kotoisin olen Porista ja ikää minulla on 21 vuotta. Olen asunut Porissa parikymmentä vuotta kunnes sitten vuonna 96 muutin koulun takia Tampereelle, missä olen viihtynyt erittäin hyvin. Harrastuksista sen verran, että pelailin jalkapalloa (koulun jalkapallokerho ja joukkue AC Estudiantes) ja kalastelen, pyöräilen ja retkeilen mahdollisuuksien mukaan.

Suvi Reijonen

Olen 21 v. ja aloitin opiskeluni täällä TTKK:ssa tuotantotalouden koulutusohjelmassa syksyllä 1995. Ensimmäisen vuoden kävin kotoani Kangasalta, mutta viime syksynä muutin tänne Hervannan Wäinölään. Viefän aikaani mielelläni ystäväni parissa tai liikunnan merkeissä. Myöskin eläimet ja käsityöt kiinnostavat.

Janne Tervokoski

Hej på dig arvon tekniikanopiskelunvastaaloittava, lausutaan fuxi. Janne Tervokoski olen minä ja joitakuuta teistä tulen kaitsemaan alkutuhinoissa, jotta saisitte asiante mallilleen. Aloittelen itsekin vasta II vuosikurssia, mutta luulen olevani perillä ainakin joistain asioista. Sen kunnioitusta lopinöittä toivotan teille hyvää kesän jatkoa ja vielä kerran onnittelut koulun pääsystä ja siitä, että olette valinneet koulutusohjelmaksenne kuninkaallisen KONEen.

Pekka Reinikainen

Olen kunnioitettavassa 21 vuoden iässä ja olen ehtinyt nähdä kaikenlaista. Majaani olen pitänyt Ylöjärveltä koko ikäni, kuitenkin siellä en sentään koko aikaa ole ollut, vaan välillä käynyt jossain muuallakin. Koska olen aina halunnut opiskella tekniikkaa ja vieläpä olen siitä erittäin kiinnostunut hakeuduin suoraan Ylöjärven lukiosta tänne TTKK:n opiskelijaksi ja heti tärppäeikin. Ja vuosi oli 1995. Samaisena kesänä kävin pakollisen armeijan Sodankylässä ja siitä sitten tänne. Erityisesti musiikki on aina ollut ympärilläni ja sitä on tullut harrastettua muodossa, jos toisessa. Soitan kitaraa ja muitakin kielisoittia ja esiintymiskokemusta on karttunut siltä puolelta ihan mukavasti, kuten myös erinäisiä tuttuja. Ja koska soittaa ei jaksu, ellei ole hyvässä kunnossa olen aina liikkunut paljon, pääasiassa erilaisten pallopelien merkeissä. Perinteiset suomalaiset lajit, kuten jääkiekko ja jalkapallo ovat molemmat ihan seuratasolla olleet mukana kuvioissa aina lukioon saakka kunnes sitten pyöräilyn tieltä saivat väistyä. Pyöräilemään ensin aloittelin radalla jatkaen kadulle ja maastoon päätyen aina alamäkiäjoon saakka. Nyttämmin on urheilut pikkuisen vähentyneet loukkaantumisten johdosta, mutta aina virtaa riittää, eikä tällainen kavari paikallaan osaa olla, joten monessa menossa olen mukana. Kovasti koitan tulla Star Trek-friikiksi. Nykyään Remmi-team on ehkä se eniten kiinnostava juttu ja siellä nykyin ollaan.

Myös suurin osa hallituksen jäsenistä toimii tutoreina. Heitä ei kuitenkaan esitellä tässä sen tarkemmin, vaan hallitusessittelyn yhteydessä muualla tässä lehdessä. Ohessa kuitenkin niiden hallituslaisten nimet ja kuvat, jotka tutoreina toimivat:

Kaisa Airas

Antti Huttunen

Juho Kuusinen

Soile Lehtinen

Markus Reinikka

Miikka Rionheimo

Tuomo Sippus

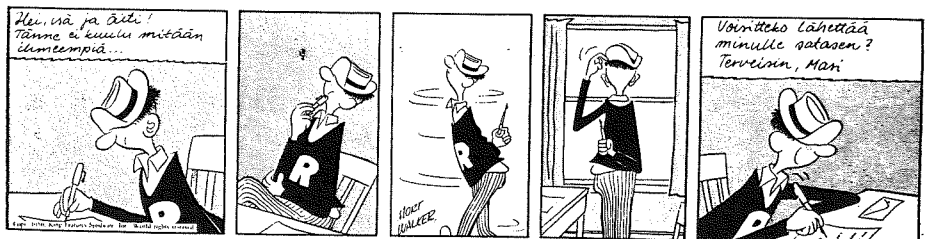

Elina Vuotilainen

Mikko Ritola

Heipä hei, olen Mikko Ritola tekn. yo. Aikujaan olen kotoisin paperipaikkakunnalta Valkoakoskelta, joku voisi sanoa, etten ole siis mistään kotoisin. Mutta rahan mieltäytävässä tuoksussa on hyvä kasvaa. Tätä kirjoittaessani olen neljännessä vuosikurssilla ja 24 vee, mutta syksyllä kumpaakin on tullut plus yksi. Ennen tänne siirtymisen kehtoon siirtymistä opiskelin vuoden Tampereen tekossa kone- ja metalliteknikkaa, kunnes huomasin, ettei niin käytännöllinen oppi sovi meikäläiselle... Melkein vuoden kärsin vielä tornin palveluksessa, ennen kuin huomasin olevani samassa tilanteessa kuin sinä nyt. Opintoissa olen edistynyt jonkin verran. Pääaineenani on paperinjalostustekniikka, sivuaineitani ovat kemia ja muovitekniikka. Reipas puoliväli on jo saavutettu, joten tällä menolla valmistun jo ensi vuosituhannella! Harrastan. Koulunkäynti on pääharrastukseni. Enin aika kuitenkin kuluu oman firman pyörittämiseen. Tutortoiminta on myös oiva harrastus. Muihin autoihin en koske odes grillivartaalla (paitsi hätätilanteessa) kuin ranskalaisvalmisteisiin taideteoksiin, mielellään saavat olla aaltopeltisiä. Tällä hetkellä omistan kaksi liikenteessä olevaa harrastusvälinettä - toisen talvella kylmän ja toisen vielä kylmemmän ja hitaamman. Mutta, ah, kuinka elegantisti routatöyseyt ylittävät... No joo. Ilman moottoripyörää elämäni olisi tuskailua, niinpä minulla on oltava semmoinenkin. Vielä ympäröin itseni viherkasveilla (olen oikea kukkaistalsi) ja silloin tällöin tartun vesiväreihin tai hyvään kirjaan. Eli harrastan kyltää. Hauskaa, että olet tulossa konepuolelle. Kone on todennäköisesti rautaa...

Petteri Rekimies

Mortonki! Nimeni on Petteri Rekimies. Olen 24-v ja olen kotoisin tuosta naapurikunnasta Ylöjärveltä, mutta nyt olen asunut jo muutaman vuoden Tampereella. Aloittelin tassa toista vuosikurssia ja olen erittäin tyytyväinen valittuani TTKK:n ja Konetekniikan. Toivon, että tekin tulet olemaan tyytyväisiä valitsemäänne. Tapaamisiiin sitten syyssymällä...

Koneenrakentajakillan historiaa

Suora lainaus arkistoista löytyneestä asiakirjasta "Koneenrakentajakillan toiminnasta 1968":

Tampereen teknillisen korkeakoulun Koneenrakentajakilta perustettiin koneteekkareitten kokouksessa 7.12.1967. Tällöin valittiin killan raati, jonka tehtäväksi annettiin sääntöjen laatiminen ja alullepano. Ensimmäiseen raatiin kuuluivat:

- kiltavanhin Rainer Toiminen
- varavanhin Esa Enqvist
- kirjuri Tuomo Saarni
- vouti Jouko Suominen
- fuksiväpäli Esa Mäenpää
- junkkari Jouko Tuominen
- raatimies Markku Hujala

Killan jäsenmäärä vuoden 1968 lopussa oli 141.

Vuoden aikana on pidetty kolme yleiskokousta. Ensimmäisessä 26.2.1968 vahvistettiin killan säännöt ja raadin jäsenten vaali sekä valittiin tilintarkastajiksi Simula ja Ala-Hakula.

Yleiskokouksessa 7.10. valittiin isot veljet ja fuksiväpäliksi Markku Karvonen. Fuksiväpelin valintaa ja toimiaikaa koskevat muutokset hyväksyttiin sääntöihin. Perustettiin isännän virka.

Raati on kokoontunut lukuvuoden aikana kerran viikossa vaihtelevalla aktiivisuudella Ylioppilastalon kerhohuoneessa.

TKY:n edustajistovaaleihin killa osallistui yhtenä vaaliyhdistyksenä. Valituksi tulivat: Mäenpää, Tiittanen, Salovaara, Toiminen, Karvonen, Puittinen, Välimäki, Vilenius ja Kosonen.

Koneenrakentajakillalla ei toistaiseksi ole omia toimitaloja, mitä on pidettävä huutavana puutteena. Kokousten pitopaikkana on käytetty teknillisen oppilaitoksen tiloja ja Ylioppilastalon kerhohuonetta. Laulusitsit ja fuksien lauluharjoitukset - lukkarin Pekka Palovaaran - johdolla on pidetty Teekkariklubilla. Omien tilojen puute on tehnyt mahdottomaksi tanssi- ym tuottavampien tilaisuuksien järjestämisen.

Killan tiedotustoimintaa ei valitettavasti vuoden aikana ole hoidettu parhaalla mahdollisella tavalla. Tampexin ja vielä vähemmän Contactorin mahdollisuuksia ei ole käytetty hyväksi. Asiaan tuonee parannuksen valittu tiedotussihteeri.

Killan fuksikasvatus on järjestetty ylioppilaskunnan viitoittamalla tavalla.

12.3. järjestettiin informaatiotilaisuus harjoittelusta ja harjoittelukirjan laatimisesta. Apul.prof. Kurki-Suonio informoi aiheesta.

30.10. I-klubilla oli ammatillinen ilta. Keskustelutilaisuudessa oli kaksi ulkopuolista asiantuntijaa, jotka käsitelivät diplomi-insinööriopiskelusta ja insinöörien asemaa työmarkkinoilla.

Vappua vietettiin perinteisesti ylioppilaskunnan mukana.

Killan lakinlaskijaiset pidettiin ravintola Kauppaseurassa.

Ekskursioita ovat eri kurssit järjestäneet vuoden aikana useita mm Helsingin n:sille kansainvälisille messuille ja Hyvinkäälle Kone Oy:öön ja Riihimäelle Sako Oy:öön.

24.10. pidettyyn HMT:n kongressiin Otaniemessä osallistuivat tarkkailijoina Toiminen ja Mäenpää. Järjestöön liittymistä ei vielä katsottu aiheelliseksi.

KoRK:n puolesta

Kirjuri Tuomo Saarni

Näe Apina -excu 14.-15.11.1996

Lähtö tälle salaperäisyyden verhoamalle exculle tapahtui eräänä torstaina aivan epäinhimilliseen aikaan kello 6.30 aamulla. Tupsulan pihassa bussiin lastattiin jo valmiiksi pikku pöroissä olevia punahaalarisia olentoja, joista mm. terhakka matkanjohtajamme jouduttiin väkivalloin raastamaan sängystään ylös. Noudettuamme koulun pihasta loput matkalaiset, pääsi matkamme kohti Järvenpään Valmetia alkamaan. Bussissa alkoi tunnelma pikku hiljaa herätä, kun repuista kaivettiin esiin nestemäiset eväät ja baari auton etuosassa avasi ovensa janoiselle kansalle.

Valmetilla meitä vastassa ollut mukava mies tarjosi meille aluksi tuhdin tietopaketin lisäksi kahvia ja pullaa, sillä hän ilmeisesti katsoi meidän tarvitsevan myös kiinteää ravintoa. Esitimme hänelle älykkäitä kysymyksiä ja saimme niihin vielä älykkäämpiä vastauksia, mutta siltikin meille jäi hieman epäselväksi, paljonko se tehdas oikeastaan painoikaan. Tehdaskierroksen aluksi meille kerrottiin paikan loistavista virkistätymistiloista, joihin kuului sauna ja uima-allas, mutta emme kuitenkaan saaneet sinne kutsua viettämään iltaa ja juomaan ilmaista olutta. TVIK-tytöt ilmoittivat menevänsä saman tien uimaan, mutta heitä kiellettiin ankarasti peläten suuren luokan tappioita aiheuttavaa seisokkia tehtaassa. Tehdassalissa näimme kaikkennäköisiä ja -kokoisia paperinvalmistukseen liittyviä koneita ym. vehkeitä ja tulipa siinä mieleen, että paljonkohan sitä joutuisi nostamaan opintolainaa saadakseen sinne Mikontalon solun eteiseen oman paperikoneen. Vastaus: aika paljon. Näissä mietteissä poistuimme Järvenpäästä ja lähdimme etsimään kepardia.

Pikku hiljaa matkan edetessä saimme sekavasta matkanjohtajastamme sen verran ulos, että matkan huviretkiosuus kohdistui Korkeasaareen, jonne oli alunperin ollut ilmeisesti tarkoitus mennä jollain paatilla, mutta joku oli tajunnut ajoissa pelastaa alukset Titanicin tuholta, joten menimme siis kävellen (uidakin olisi kai saanut). Tutustuessamme villieläinten ihmeelliseen maailmaan katosi samalla punaisten haalareiden kätköihin kaikki mahdollinen mitä kynsin hampain seinistä irti sai. Yhtään eläintä ei sentään tarttunut taskuun. Niille meidän vierailumme oli luultavasti päivän kohokohta, sillä ahmakin pääsi pitkästä ajasta taas oluen makuun ja naarasleijona meinasi syökyä häkkinsä pleksin läpi nähtyään ihanat KoRKin pojat. Tvikkareillekin löytyi oma aitaus vaaleanpunaisten flamingojen seurasta. Kun poislähdön aika lähestyi, ruvettiin kuumeisesti miettimään, olisiko mitenkään mahdollista saada pysäköintikieltomerkki lisäkytillä ZOO mukaamme. Liikennemerkkin irrottaminen tuskin tuottaisi sen suurempia ongelmia, mutta sen poiskuljettaminen voisi herättää lievää paheksuntaa sillan toisessa päässä olevien lipunmyyjien keskuudessa. Ratkaisu oli seuraavanlainen: lähetettiin pari suurinta kaveria lipunmyyntikojulle tiedustelemaan innokkaasti postikortteja samalla kätevästi peittäen myyjän näkyvyyden ulos kopista, ja sillä aikaa liikennemerkki tolppineen päivineen kuljetettiin pois turvaan.

Päivän hämärtyessä illaksi lähdimme etsimään pystytyspaikkaa niille kahdelle puolijoukkueeteltalle, joita jostain syystä raahasimme mukamme. Pian paljastui se karu totuus, että meidän oli tarkoitus yöpyä niissä (totta tosiaan, telttamajoitus oli se pienellä painettu osuus excuohjelmassa). Matkalla Rastilan leirintäalueelle eteemme tuli jälleen pieni pulma, kun nuo tiet tuolla Helsingissä ovat huomattavasti kapeampia kuin esimerkiksi Herwood highway, ja kun joku juntti on vielä pysäköinyt autonsa keskelle tietä, niin eihän siitä bussilla enää ohi pääse. Onneksi meillä oli auto täynnä reippaita nuoria mehiä, jotka näppärästi nostivat auton rotvallin reunalle, ja matka pääsi jatkumaan. Majoituttuamme alkoi nälkä tuntua jo mahan pohjalla ja oli aika etsiä jokin ravitsemusliike. Paikallinen tvikkari johdatti meidät johonkin legendaariseen paikkaan syömään halpaa ja hyvää pizzaa, mutta kun suurilukuinen ja nälkäinen joukkomme miehitti pizzerian ja vaati ruokaa HETI, tuli kokille hätä käteen, ettei hän pysty meitä kaikkia ruokkimaan. Niinpä heitimme osan porukasta pihalle ja söimme hyvää ja halpaa pizzaa hyvällä omallatunnolla. Muiden asiakkaiden iloksi lauloimme ruuan päälle pari reipasta teekkarilaulua, kunnes poistuimme leirintäalueelle saunomaan. Sauna oli kaikei suunniteltu nelihenkiselle aliravitulle etiopialaisperheelle, sillä joutuimme jakamaan seisomapaikkoja ja jonotusnumeroita, jotta kaikki mahtuisivat saunomaan. Myös aika oli liian rajoitettu, jonka seurauksena seuraavat saunojat meinäsivät saada julman hädän keltaisenkosteian yllätyksen muodossa. Lämpimästä saunasta olikin sitten mukava siirtyä teltaan, jossa kamiina hehkui punaisena lämpöään. Alkuillasta riitti teltoissa vielä väkeä, mutta kun kylmyys alkoi iskeä ja lamppuöljykin tuhlaantui nuotion sytyttämiseen, siirtyivät heikkoluontoisimmat heille varattuun mökkiin, jossa kuulemma olikin kuuma ja kiihkeä tunnelma läpi yön. Me muut jäimme pitämään seikkailuhenkeä yllä laulamalla lämpimiksimme, sillä toisessa teltassa kipinä sammui jo kolmen aikaan yöllä ja viileys laskeutui yllemme. Toisessa teltassa kyllä riitti lämpöä ja löytyipä sieltä yläkerta ja vessakin. Aamulla oli mukava herätä, kun maansiirtokoneet jyräävät korvan vierestä ja tuuli repii teltaa mukaansa. Mutta kylmyyttä ei kukaan valittanut.

Kunhan aamulla taas saatiin porukka kasaan, lähdettiin ajamaan kohti Hämeenlinnaa ja Konecranesia. Siellä meitä oli jälleen vastassa mukava nuorimies, joka kylläkin huolestuneena kyseli, että kuinkas kännissä te oikein olette. Hänkin tarjosi meille kahvia ja pullaa kertoessaan tehtaansa toiminnasta. Tehdaskierroksella näimme hienoja hallinostureita, jotka nekin mukavasti koristaisivat Mikontalon solua, mutta eipä taida opintolaina enää riittää.

Paluumatkalla oli jo hieman väsynyt tunnelma, mutta teekkarihenki heräsi, kun meidät ohitti toinen bussi täynnä nuorisoa (seurakunnan retkellä luultavasti). Nappasimme bussin kyljestä puhelinnumeron ja soitimme heille, josta pelästyivät raukat niin, että lähtivät seuraavasta liittymästä pois, mutta päästiinpäs ainakin näyttämään niille, miltä teekkarin pyllä näyttää. Hengissä kotiin selvittyään ei voi muuta sanoa, kuin että olipas hauska reissu. Telttamajoitus oli cool...

Kaisa Airas

KONECUP ERÄÄN JOUKKUEEN KAPTEENIN KOKEMANA

Aamu koitti kirkkaan kuulaana. Ohut kuurakerros peitti maita ja mantuja auringon piiloutuessa vielä pilviverhon taakse. Siemailin kirpeää ilmaa sisuksiini ja katselin mietteissäni jään peittämää kenttää. Oli jälleen koittanut aika jokavuotiselle, jo pitkät perinteet omaavalle KONECUP -jalkapalloturnaukselle, joka pelaajien loskaantumisen välttämiseksi oli siirretty pelattavaksi myöhäiselle marraskuulle.

Vilkuilin puolihuolimattomasti ensimmäistä vastaamme saapunutta joukkuetta. Vaivihkaa laitoin merkille heidän mahdollisia pelistrategioitaan ja hymähtäen totesin heistä tuskin olevan vastustusta laadukkaalle ja myöhemmin myös voitokkaaksi osoittautuneelle joukkueelleni. Fuksiraukkojen pakokauhuisista katseista päättelin myös heidän olevan jo selvillä pelin loppuratkaisusta. Ja tokihan paras voittikin, joskin täytyy myöntää Luunrikkojen yrittäneen laittaa kovasti kampoihin. Tekivät pari maaliakin, minkä heille armollisesti soimme.

Seuraavaksi saimme vastaamme aidon, punapukeisen koneteekkarijoukkueen. Aitouden tuntua lisäsi jatkuva, yletön ja erittäin julkinen douppaaminen, mihin paheeseen yrittivät myös vastustajiaan houkutella. Lähes tuloksetta. Murskavoittomme oli yhtä tiukkaluonteista maalia lukuunottamatta täydellinen.

Koska omalle joukkueelleni koitui pelitauko, lupauduin äskenvoittamamme reipashenkisen joukkueen vuokratelaajaksi yhden (1) ottelun ajaksi. Toista puolta kentästä kansoitti puolestaan ensimmäisessä (harjoitusluonteisessa) ottelussa kohtaamamme kyhäelmä. Pelistä muodostui mitä letkein, paikoin vapaapainiotteluun vivahtava puolituntinen. Oman erityislaatuisen sävynsä kentälle toi konekillan tyylikkäisiin verkkaireihin pukeutunut mieshenkilö. Joskaan en ollut varma, kumman puolella tämä pelasi. Pallo hävisi ja myös lopputulos jäi jonkunlaisen hämärän peittoon. Niiden korvasi kuitenkin hehkeä tunnelma.

Viimeisessä, vaan ei suinkaan vähäisimmässä, alkupelissä vastaamme saapuivat Tvikin tytöt, joista muutama oli aivan takuuvarmasti napsinut anaboolisia steroideita. Saimme jälleen kirkkaan kauniin ja kiiltävän voiton, minkä rehellisesti ansaitsimmekin.

Lopuksi oli jäljellä pelkkä loppuottelu, jota voisi luonnehtia lauseilla "paras ei voittanut" ja "vastapuolen pelistrategia oli vähintäänkin kyseenalainen". Tai ehkä joukkueemme oli vain niin lopen uupunut juostuaan koko päivän pallon ja pelaajien perässä. Kuitenkin KONECUPin 96 voittaneen MIKIN edustusjoukkueen pluspuoleksi laskettakoon pelaajien vilpitön halu jakaa voitto, palkinto ja hyvä mieli myös toiseksi tulleen joukkueen kanssa eikä vain keskenään.

Onnistuneen päivän päätteeksi, Ellun kanojen puolesta, *Eliina*

KoRK:n pitkä excursio keväällä 1997

Aktiiviset ja seikkailunhaluiset kiltalaiset kokoontuivat taas samaan bussiin ja tekivät pienimuotoisen matkan huhtikuun 10.-11. päivä. Olimme kokoontuneet koulun pihaan Pääatalon eteen odottamaan bussimme saapumista. Ja sieltähän se tulikin - tosi komea viiden tähden turistibussi. En ollut uskoa silmiäni, kun tiesin, paljonko bussiin oli rahaa käytetty. Mutta paljastuihan se totuus pian - se oli jonkun muun ryhmän bussi, joka oli lähdössä hetimitä meidän jälkeen matkalle. Ja tulihan se meidänkin perinteistä tasoa oleva ajoneuvommeikin pian.

Lähtö oli aamuseitsemän jälkeen ja ensimmäisenä suuntasimme Hämeenlinnaan Rautaruukille. Siellä meille pidettiin yritysesittely aamukahvin ja pullan kera, jonka jälkeen teimme tehdaskierroksen. Heti kierroksen päätyttyä ja isäntiä kiitetyämme bussimme suuntasi kohti Lahtea. Siellä meillä oli sovittu vierailu Tamrock-konserniin kuuluvassa Bretec -yhtiössä, joka valmistaa Rammer -tuotemerkillä kaiken maailman vasaroita yms... Näin nuo nimien keskinäiset yhteydet muistaakseni meni - en tiedä menikö vieläkään oikein...

Iloisena yllätyksenä Bretec tarjosi meille lounaan (se oli ollut aika epävarmaa matkaa järjestettäessä). Lounaan jälkeen meille pidettiin taas yritysesittely, jonka jälkeen suuntasimme tehtaan puolelle. Tehtaalla näimme erittäin kehittyneitä FMS-tuotantolinjoja. Muutenkin työolot olivat erittäin viihtyisän tuntuiset. Pienvasaratehtaan puolella oli jopa suihkulähde kukkien lisäksi virkistämässä työntekijöitä.

Bretecin jälkeen suuntasimme kohti Lahden Citymarkettia, jossa ihmiset ostelivat itsellensä evästyä pitkää matkaa sekä iltaa varten. Ja kiltta osti aamiaistarpeet. Tämän jälkeen (ja kuskin hermoilujen) suuntasimme kohti Lappeenrantaa ja paikallista teknillistä korkeakoulua. Olimme saaneet sieltä ilmaisen majoituksen sekä edullisen saunan. Niinpä rupesimme viettämään iltaa heti perille päästyämme ja ehdimmekin nauttia saunasta sekä yläkerran baarista ennenkuin paikallisen koulun edustajat saapuivat ja houkuttelivat meidät paikalliseen yökerhoon bileisiin.

Tottakai päätimme suostua, jotta kunnolla kaupunkiin ja sen elämään tutustuisimme. Kyllä pari kertaa melkein rupesi kaduttamaan, kun sisäänpääsymaksukin oli vaivaiset 30 mk. Ja iso tuoppi maksoi reilusti yli 20. No - menihän se ilta siinä ihmisten kanssa seurustellen ja muotishowta (joka aina välillä pyörähti käyntiin) katsellen. Joskus

aamuyöstä saavuimme majapaikkaamme ja saimme jopa hieman nukuttuakin. Muutama tuli takaisin vasta aamulla...

Herätys oli aikaisin, eli noin 8:30. Niin kuski oli vaatinut, jotta ehtisimme puoleksi päiväksi Karhulaan. No me siinä sitten (vaikeasti) heräilimme ja söimme hiukan aamiaista. Kun koko tokkurainen sakkki oli saatu bussiin, maanmainio kuskimme suuntasi kohti Karhulaa. Kuski todettiin ammattitaitoiseksi aikataulun suunnittelijaksi, kun olimme parin kilometrin päässä Karhulasta ja vajaat kaksi tuntia etuajassa. No - en minä olisikaan halunnut nukkua aamulla niitä kahta tuntia...

Etujassa oloon keksimme sitten lääkkeeksi, että pidimme reilun tunnin tauon erällä huoltoasemalla. Sen jälkeen alkoikin tehtaan etsiminen, johon vierailumme suoma kunnia oli luvattu. Se kesti todella kauan kuskimme selkeästi sekoittaessa oikean ja vasemman ja ollessa muutenkin tosi koomassa. No tehtaalle vihdoinkin päästiin - ja tietenkin puoli tuntia etuajassa. No, ei muuta kuin portilta yhteyttä isäntään, joka ilmoitti, ettei vielä pääse tulemaan. Niinpä sitten tutustuimmekin Karhulan jokaiseen katuun ja kujaan kuskimme 'kuluttaessa aikaa'. Meinasimme oikeasti kuolla nauruun kuskin kimmelluksia katsellessamme.

No vihdoinkin vierailu pääsi käyntiin. Eikä muuten ollut mikään turha vierailu! Heti ensimmäisenä meidät ohjattiin seisovaan pöytään ruokailemaan ja ruokaoluita juomaan. Tämän jälkeen siirryimme auditorioon, jossa kuulimme mitä tämä tehdas oikeastaan tekee (ai niin - tehtaan nimi oli Ahlström Pumput Oy). Ja 'tietysti' tarjolla oli kahvit ja wienarit. Tämän jälkeen kävimme kierroksella sekä valimon että kokoonpanotehtaan puolella. Ahlström Pumpujen puolelta vierailu oli ERITTÄIN hyvin järjestetty (ja vielä aivan oma-aloitteisesti ilman kummempia aneluja ja vaatimuksia). Toivottavasti ryhmämme hieman väsähtänyt ja sekainen olotila ei aiheuttanut liikaa pahennusta isännissämme, jotta voimme tehdä pian uuden vierailun Karhulaan. Vielä kerran kiitos Ahlström Pumpuille!

No mielenkiintoisen ja hyvän vierailun vihdoinkin loputtua suuntasimme Lahden kautta kohti kotia. Lahdessa poikkesimme tapaamassa LTKK:n konekillan excuporukkaa, joka oli ollut Tampereen suunnassa reissussa. Treffit sovittiin kännyköiden avulla kesken matkan - sentään pieni hyöty niistäkin kapuloista. Harmi, että kiltojemme excursiot olivat päällekkäiset ja vieläpä ristikkäiset, sillä olisi ollut hauskaa viettää yhteinen ilta jossain. Onneksi Lappeenrannassa oli vielä muutama heimoveli paikalla. Lahdesta pääsimmekin jo melko sujuvasti takaisin rakkaaseen kotikaupunkiimme. Osa porukasta jätettiin Tupsulaan jälkilöylyihin ja osa suoritti matkan jälkipuintia kiltahuoneella koulussa. Matka oli loppujen lopuksi ihan kiva - vaikka sen itse sanonkin. Toivottavasti seuraava matka onnistuu yhtä hyvin.

Tiedotus- ja excursiovastaava 1997

Juha Kuusinen

Fuxiwunderunde

Muistikuvat wundelta ovat jo hieman hataria johtuen luonnollisesta ajankulusta sekä allekirjoittaneen kehon sisältämästä etanoliannoksesta ko. lokakuisena(?) päivänä. Täytyy kuitenkin yrittää kaivella mielen syövereitä ja kerrata tapahtumia.

Joukkueemme (Tohtori Naama) lähti sananmukaisesti verenmakuisen taistoon seuraavilla varusteilla:

- Kaksi (2) konefukusia
- Kaksi (2) titenörttiä
- Useita (n) pulloja suomalaista olutta veroluokista III ja IV
- Hieman ((n-1)l) omia ja epäilyttäviä taikajuomia
- Humalahakuinen juomatapa
- Tehtäväpaperi, jota kukin vuorollaan tulkitsi
- Ja tietenkin tappomeininki

Kuten listasta huomaa jätimme huumorin kokonaan pois ohjelmistosta. Mutta asiaan: Koululta startattuumme suunnistimme kohti ensimmäistä rastia Cupolaan. Siellä heitimme luonnonsuojelijoiden suunnattomasta vastustuksesta huolimatta tikkaa ja pisteiden tarkastuslaskennan yhteydessä huomasimme olevamme pari olutta köyhempiä, mutta saimmepa pari ylimääräistä pistettä. Jätimme Herwoodin taaksemme ja syöksyimme bussilla kohti uusia seikkailuja. Seuraava rasti olikin KoRK:n kyykkärästi, jossa korvasimme yhden täyden hutiteiton (titeläinen tietenkin) parilla täydellä oluella. Seuraava operaatio oli haahuilla kohti YKI:n katusählykisaa. Lisäksi esitimme jääkiekkosovituksen Lyhyestä herwantalaisesta juomalaulusta. Rastilta heltisikin täysi kymppi täydellisestä suorituksesta.

Tämän jälkeen en vastaa reissun yksityiskohdista enkä tapahtumien järjestyksestä tahi ajankulusta. Suuntasimme kulkumme kohti keskustaa ja laskimme Sokoksen lamppuja (180 kpl). Jossain vaiheessa tankkasimme itseämme Mäkkärissä, josta ostimme myös tulevaisuutemme kannalta elintärkeän kapistuksen.

Reittimme kulki läpi vaarojen ja Indecsin taaslaulettiinjataasmenikaljaa -rastin kautta kohti Finlayssonin syövereitä. Siellä meidät otti vastaan hehkeä arkkarityttöryhmittymä. He laittoivat meidän taiteellisen mielenvikaisuutemme liikkeelle, ja esitimme kauniin ja herttaisen sadun prinsessan pelastamisesta. Järkytyksemme oli suuri ja kauhea tyttöjen hyljätessä meidän olutlahjuksemme, mutta mepä kaivoimme taikalaukusta Mäkkäristä ostamamme Pocahontas kasetin, jolla irtosikin pari tärkeää lisäpinnaa.

Käytyämme Anttilassa täydentämässä vajantunutta lahjusvarantoamme mm. oluella ja Mikäliehevilevyllä jatkoimme maallista taivaltamme kohti Pikkukakkosen puistoa ja lennökkikisoja. Havaitimme tuotekehitysosastollamme parhaaksi ja tarkimmaksi malliksi pelkän paperimytyyn elikkäs lennokin mallia UFO. Kiitos titejäsentemme saimme tältäkin rastilta täydet pisteet tosin tämän titeläisten rastin pistelaskugeneraattori oli helposti manipuloitavissa.

Naapurissa olikin sitten Blebsien urheilullinen toimintapiste jonne upposi useita pulloja olutta sekä Mikähelveltisenbändinniminytoliceedee. Nyt meille aukenikin loppusuora ja piti löytää vielä kävelykeppi. Tähän huipentuukin matkamme verenmaku ja dramaattisuus. Tunkiessamme metallitankkoa (säde R) pulloon (säde r) tapahtui onnettomuus, jossa yksi jäsenemme koki fyysisen vamman ja muut ainoastaan henkisiä. Tutkijalautakunnan mukaan onnettomuuden syy oli säteiden virheellinen suhde (R>r).

Pääsimme kuitenkin maaliin Honkkariin ja jännittävien vaiheiden jälkeen odottelimme tulosten julkistamista. Yllätykseksemme saimme huikeat 78/80 pistettä ja voitimme koko roskan. Tunnuslauseemme olikin koko illan " Tärkeintä ei ole voitto, vaan ylivoimainen murskaaminen."

Tohtori Naaman psta
Antti Huttunen

Maailman paras wappujäynä

Ensimmäiset varmat havainnot jonkinasteisesta jäynätoiminnasta Konekillan liepeillä tehtiin kuluvan vuoden kolmannen kuunkierron alkupuolella Kalojen merkeissä. Tällöin yksi vanhempi evankelista kokosi ympärilleen noin viisitoista opetuslastaan ja kertoi heille tulevasta missiosta. Heidän piti tuleman jäynätä vakuuttavasti viattomia kanssaihmissiään saadakseen osakseen ansaittua ja ansaitsematonta ihailua ynnä kunniaa sekä päästäkseen **ensimmäisenä koskeen**.

(Tässä vaiheessa dokumentointia kehoon syötetyn ohrajuoman paine kasvoi liian suureksi ja oli pidettävä pakollinen tauko....aaah :)

Tuumasta toimeen. Idean syntymisen jälkeen jäynän toteutusta suunniteltiin viikoittain aktiivisella porukalla. Tässä vaiheessa etsittiin ympäri Tamperetta hyväntahtoisia yrityksiä, jotka lainasivat meille kymmenien tuhansien markkojen arvosta audiovisuaalisia tallennuslaitteita, vaikkei audiopuoli toiminutkaan. Saimme pummattua mm. seuraavia tavaroita katteettomia lupauksia vastaan:

- pH-mittari (oli jo valmiiksi rikki)
- pipetti (ei ollut valmiiksi rikki)
- n x kellolasi ja 2 x statiivi
- C2H5OH-laser (laserosoitin)
- Sennheiser sormikamera ja 8mm monitorinauhuri
- munkki x 350 (ei nunnia) ja kahvinporo x ziljoona
- Solifer Ducato matkailuauto
- kaksi logotarraa
- esitteiden painatus

Lisäksi näppärät insinöörialut purkivat rikkimenneestä sidontakampojen kiinnityslaitteesta kaiken ylimääräisen (ts. kaiken mitä irti sai) ja tekivät siitä koneen, joka sanoo PIIP! ja kutsuivat sitä optiseksi lukijaksi.

Ihmisten mielenkiinnon herättämiseksi tehtiin aitojen Eureka-projektiesitteiden kaltainen läystäke, missä värikuvin, vakuuttavin sanakääntein ja tieteellisin termein kerrottiin projektiin liittyvistä yksityiskohdista. Jotta illuusio olisi täydellinen, keksittiin italialainen geeni-instituutti "Istituto Nazionale Italiano Ricerca Malattie Genetiche" paikallisine lääkäreineen (tohtori Michele Kefir) ja piirrettiin sille hieno logo. Optista lukijaa ja "tilastointia" varten tehtiin geeniruokakysely. Testattavia varten väkästeltiin Excelillä havainnollisen näköinen kuvaaja, joka ilmaisi saliiviplasman mutageeniarvot. Kuvaajaa varioitiin näppäimistöntumalla. Siihen liitettiin uskottavasti alkava kiitosteksti, joka loppua kohti muuttuu pupuksi ynnä huuhaaksi ja paljasti testin Koneenrakentajakillan wappujäynäksi. Kuvaaja teksteineen jaettiin kaikille testiin osallistuneille ja kehoitettiin tutustumaan siihen huolella. Osallistujia varten varattiin jäynän jälkihoidoksi laatikoittain munkkeja ja kannukaupalla kahvia.

Mahdollinen virkavallan väliintulon riski ja syyte virkavallan harhauttamisesta eliminoitiin lähettämällä sinivuokoilta faksi, minkä he ilmeisesti palautteen perusteella

osasivat tulkita. Testipaikaksi saatiin autovuokraamosta asuntoauto, joka naamioitiin logotarroilla. Auto pysäköitiin Yliopiston apteekin eteen Hämeenkadulle. Ihmiset houkuteltiin paikalle geenitutkimuskyltillä ja kauniilla esittelijällä, joka kertoi vakuuttavasti tutkimuksen luotettavuudesta. Testattaville annettiin täytettäväksi geeniruokakysely, jonka jälkeen he jonottivat autoon antamaan sylkinäytteensä tutkittavaksi. Autossa oli neljän hengen testiryhmä varustettuna lääkärintakein ja nimikyltein. Testihenkilöiden sylkinäytteitä käsiteltiin tietysti kumihansikkain. Sylkinäyte analysoitiin laserin avulla "Lasfleur"-menetelmällä, jonka jälkeen tiedot ravistettiin hihasta tietokoneelle. Ryhmän uskottavuutta lisäsi italialainen vaihto-opiskelija Michele, joka tulkin avustuksella selosti testatuille tulostetun käyrän merkitystä. Tosin italiankielinen selostus ja suomeksi tulkattu versio eivät aina lyöneet yksiin.

Yksikään monista (kymmenistä/sadoista?) jäynätyistä ei vielä autossa tiennyt tulleen höynäytetyksi, paitsi se yksi, joka sai kunnian lukea paljastavan kuvatekstin MTV3:n uutisten loppukevennykseen. Taustalla vakoilevat avustajat (Nuppi ja Nahka) havainnoivat nauruun purskahtelevia ihmisiä, niin nuoria kuin vanhojakin, heidän huomattua tulleen pahan kerran jäynätyiksi. Aamulehden moron toimittajakin kävi paikalla testattavana.

Ja siellä kaikilla oli niin muu-kaa-vaa, oi jospa oisitte voinut olla muu-kaa-naa...(ensi wappuna sitten)

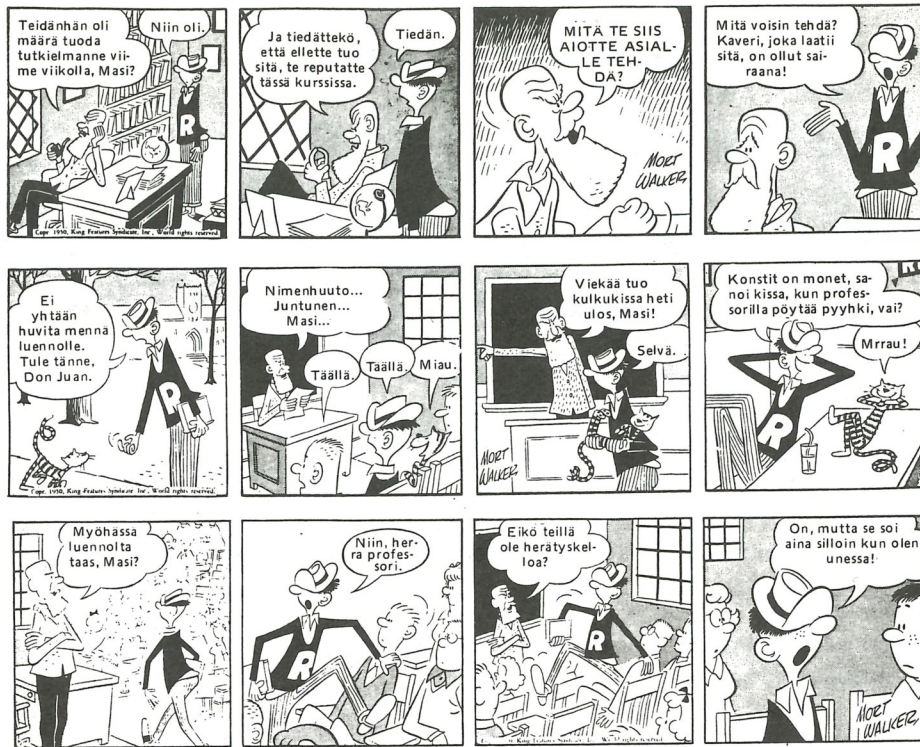
Tämän tarinan "virallisen" dokumentaation pohjalta luettavaksenne laati:

tyhjiöinsinööri (vacuumcleaner)

Markus "Pökö" Reinikka

(Toim. huom: Ihaile jäynän dokumentointia myös osoitteesta <http://proffa.cc.tut.fi/~kork/jayna1997/jaynaindex.html>)

Oliko lukemasi Korkkiruuvi mielestäsi suunnattoman huono? Vai oliko se peräti erinomainen? Haluaisitko itse kirjoittaa Korkkiruuviin? Tai onko Sinulla muuten vain ideoita lehden parantamiseksi?

Kaikki palaute on erittäin tervetullutta joko suoraan naamatusten Soilelle (kuva löytyy mm. KoRKin kotisivulta ja tästä lehdestä) tai sähköpostitse osoitteeseen soile@cc.tut.fi.

Entä onko sinulla muuten vain asiaa Koneenrakentajakillalle?

Siinä tapauksessa voit lähettää mietteesi osoitteeseen kork@cc.tut.fi tai etsiä käsiisi jonkun KoRKin hallituksen jäsenen. Kerro murheesi, me kyllä kuuntelemme :-)

